

vil sikkert kun blive ydet mod en meget høj Rente. Vi vilde altsaa bringe de paagældende fra Asken og i Ilden, om man anbefalede dem at gaa den Vej. Jeg vil derfor henstille, om man ikke kunde afskrive noget mere af Hornbæk Havns Gæld, end der er opført her. Om man kunde gaa ned til det halve, ved jeg ikke, men blot et Par Tusind Kroners Afslag vilde hjælpe paa Forholdene og maaske bidrage til, at Fiskerne strengte sig an for uden at stifte ny Laan at kunne betale Laanet tilbage. Men lader det sig ikke gøre, henstiller jeg til Ministeren at lade de paagældende i Stedet for at tilbagebetale hele Summen, f. Eks. til førstkommande Juni Termin, faa enten en længere Frist med Tilbagebetaling af hele Summen eller tillade dem at tilbagebetale den i flere Terminer. Uagtet nemlig Hornbæk Havn giver Underskud hvert Aar, ikke kan dække sine Driftsudgifter ved den aarlige Indtægt, maa der for overhovedet at skaffe Indtægt foretages ret betydelige og kostbare Opmudringsarbejder, og de ville maaske endog i den nærmeste Fremtid faa store Udgifter til Foranstaltninger for at hindre Tilsanding. De Mennesker ville altsaa blive spændte meget haardt for. Der er foretaget en Forsøgsforanstaltning med nogen Støtte fra Statens Side for et Par Aar siden, nemlig Gravning af store Sandreservoarer til Optagelse af det Sand, der skylles mod Havnen og tidligere gik ind i den. Det er vist meget tvivlsomt, om denne, ganske vist billige, Foranstaltning har gjort virkelig Gavn. Men skulle de bygge Sandfangere og lignende, og de skulde betale de 10,000 Kr. helt ud og i førstkommande Juni Termin, frygter jeg for, at Havnen ikke vil svare til sin Hensigt, idet man kommer til at renoncere paa andre nødvendige Arbejder ved Havnen, og saa gør man egentlig de Mennesker en daarlig Tjeneste ved dette Forslag.

Jeg henstiller derfor til den ærede Minister og det eventuelle Udvalg at finde en anden Maade at afvikle denne Sag paa, men i øvrigt skal jeg anbefale Forslaget.

Lars Pedersen: Jeg kan i det hele slutte mig til Udtalelserne fra det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen) med Hensyn til Grundlaget for de med forskellige Havne og nogle andre Institutioner sluttede Overenskomster. Det forekommer mig dog, at der er Steder, hvor man har taget vel haardt paa de vedkommende. Det skyldes maaske, som bemærket af den

sidste ærede Taler, at Forhandlingerne med Kommissionen ere komne noget bag-paa Havnebestyrelserne, saa at de ikke have faaet Tid til grundig at sætte sig ind i alle de Omstændigheder, der burde tale til Fordel for dem selv.

Jeg har begæret Ordet, fordi der er en af de her opførte Havne, som jeg ved særdeles god Besked med, og som jeg mener, man er faret noget vel haardt frem imod. Det er en Havn, som netop fortjener Hensynsfuldhed fremfor nogen paa Grund af den Iver, hvormed man derfra tidligere har betalt de Afdrag, man var Staten skyldig. Det er Lynæs Havn, der staar opført under Nr. 4 med en Restgæld af 4,200 Kr. Havnebestyrelsen er gaaet ind paa at betale 3,000 Kr. nu i Aar. Som anført af det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen) kan det undertiden være en tvivlsom Fordel for en Havn at faa en saadan Afløsning. Saaledes i dette Tilfælde, hvor der kun spares omtrent 1,000 Kr., medens man er nødt til at laane Pengene til Afviklingen til forholdsvis høje Renter. Til Staten havde man jo Laanet rentefrit, og det vil da i mine Tanker snarest blive et betydeligt Tab for Havnen, naar de paagældende nu skulle holde den Overenskomst, de ere gaaede ind paa. Maa jeg blot gøre opmærksom paa, at Lynæs Havn i sin Tid har modtaget et Laan paa 24,000 Kr. mod en Afbetaling af 1,200 om Aaret, altsaa en Afbetaling paa 20 Aar, og at man i mange Aar har betalt dette Afdrag saaledes, at man i Virkeligheden har betalt 20,000 Kr. af de 24,000 Kr. Der er vist ikke ret mange Havne i Landet — om der er nogen —, som have præsteret en saa stor Udbetaling af det Laan, de have modtaget. Naar man har maattet søge om Henstand i nogle Aar, fordi Reparationerne ved Havnen i de senere Aar have været meget store, vil jeg dog dertil sige, at om nogle Aar vilde man være i Stand til at indfri sine Forpligtelser fuldt ud. Jeg synes da, at den Omstændighed, at den Havn saa fuldt ud har opfyldt sine Forpligtelser mod Staten i mange Aar, ikke burde være en Grund til, at den nu maa slutte en Akkord, som er mange, jeg kan godt sige flere Hundrede, pCt. daarligere end den, de fleste andre Havne have opnaaet. Det synes, som om man her har benyttet den gode Villie fra vedkommende Havns Side til at paalægge den en meget større Byrde, end man har paalagt nogen anden.

Det glæder mig at høre, at det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen) ud-